

PHẬT NÓI KINH VU LAN BỒN (Ullambana-sūtra)

Hán dịch: Đòi Tây Tấn_ **Nguyệt Thị** (Kuṣana) Tam Tạng TRÚC PHÁP HỘ (Dharma-rakṣa)

Việt dịch: HUYỀN THANH

Nghe như vậy: Một thời Đức Phật ngự tại vườn **Kỳ Thọ Cấp Cô Độc** (Jetavaṇe'nāthapiṇḍadasyārāma) trong nước **Xá-Vệ** (Śrāvastya). **Đại Mục Kiền Liên** (Mahā-Māudgalyāyana) mới được **sáu Thông** (ṣaḍ-abhijñāḥ), muốn cứu độ cha mẹ, báo đáp ân cho bú mớm. Liên dùng **mắt Đạo** (tức Thiên Nhân Thông) quán nhìn Thế Gian, thời thấy người mẹ đã chết, sinh trong nẻo Quỷ đói, chẳng thấy ăn uống chỉ còn da bọc xương. **Mục Liên** buồn khóc, liền đem cái bát chứa đầy cơm đi đến nơi dâng cho mẹ. Người mẹ được bát cơm, liền dùng bàn tay trái che cơm, tay phải bốc cơm. Thức ăn chưa vào miệng thì hoá thành than lửa, bèn chẳng được ăn. **Mục Liên** la lớn, kêu gào khóc lóc, vội vã quay về bạch với Đức Phật, trình bày đủ việc này.

Đức Phật nói: “Rễ tội của mẹ ông đã kết sâu, chẳng phải sức của một người như ông lại làm được sao?! Ông tuy hiếu thuận, tiếng vang động trời đất. Dù cho Thiên Thần, Địa Thần, Tà Ma, Ngoại Đạo, Đạo Sĩ, bốn Thiên Vương Thần cũng chẳng thể làm được. Ông cần phải nhờ sức Uy Thần của chúng Tăng ở mười phương giúp đỡ mới giải thoát được. Nay Ta sẽ vì ông nói Pháp **Cứu Tế** khiến cho tất cả nạn đều lìa lo khổ, tiêu trừ tội chướng”

Đức Phật bảo Mục Liên: “Chúng Tăng ở mười phương, vào ngày 15 tháng 7, lúc chư Tăng **Tự Tứ** (Pravāraṇā: Ngày chư Tăng đã an cư xong trong mùa Hạ, hoặc là ngày sám hối trong sạch) nên vì cha mẹ bảy đời với cha mẹ hiện tại bị vướng trong ách nạn... đem đủ cơm, trăm mùi vị, năm loại trái cây, nước rưới vẩy, cái chậu sành, dầu thơm, đỉnh (lá thiếc làm giả như bạc đốt cho người chết), nến, giường trải vật dụng nằm nghỉ... Đem hết mọi thứ ngon ngọt trong đời...đề trong cái chậu sành (bồn), cúng dường chúng Tăng Đại Đức ở mười phương.

Ngày ngày này, tất cả chúng Thánh hoặc Thiên Định tại sườn núi Thiên Định, hoặc được bốn Đạo Quả, hoặc đi kinh hành dưới gốc cây, hoặc sáu Thông tự tại giáo hoá Thanh Văn Duyên Giác, hoặc Bồ Tát mười Địa, Đại Nhân quyền hiện Tỳ Khưu...ở ngay trong Chúng đều đồng một lòng thọ nhận cơm **Bát Hoà La** (Pravāraṇā: đầy đủ, vui thích). Đạo của chúng Thánh có đủ Giới thanh tịnh có Đức sâu rộng mênh mông. Người có cúng dường chư Tăng **Tự Tứ** của nhóm này thời cha mẹ hiện tại, cha mẹ bảy đời, sáu Thân quyến thuộc...được ra khỏi nỗi khổ của ba đường ác. Ứng theo thời được giải thoát; tự nhiên có quần áo, thức ăn

Hoặc lại có người, cha mẹ đời hiện tại được Phước, sống vui trăm tuổi. Hoặc cha mẹ bảy đời đã chết được sinh lên Trời, tự tại hoá sinh nhập vào ánh sáng của hoa Trời, thọ nhận vô lượng khoái lạc”

Thời Đức Phật răn dạy cho chúng Tăng ở mười phương đều nên trước tiên vì nhà Thí Chủ, chú nguyện cho cha mẹ bảy đời...hành Thiên , định Ý...sau đó thọ nhận

thức ăn. Lúc mới nhận cái chậu sành (bồn) thời trước tiên để ngay trước Tháp Phật, chúng Tăng chú nguyện xong, rồi tự mình thọ nhận thức ăn.

Khi ấy Tỳ Khuru Mục Liên với chúng Đại Bồ Tát trong Đại Hội này đều rất vui vẻ. Rồi tiếng khóc lóc buồn thương của Mục Liên tự nhiên được trừ diệt tiêu tan. Lúc đó bà mẹ của Mục Liên liền ở ngày đó được thoát khỏi nỗi khổ của một kiếp Quý đỏi.

Bấy giờ Mục Liên lại bạch Phật rằng: “Cha mẹ đã sinh ra Đệ Tử được nương nhờ sức Công Đức của Tam Bảo, sức Uy Thân của chúng Tăng cho nên nếu tất cả Đệ Tử của Phật ở đời vị lai, hành điều Hiếu Thuận cũng nên dâng **cái chậu sành Vu Lan** (Ullambana:Vu Lan Bồn) này cứu độ cho cha mẹ hiện tại cho đến cha mẹ bảy đời... Làm như thế có được chăng?”

Đức Phật nói: “Lành thay! Hỏi rất hay ! Ta chính thức muốn nói, nay ông lại hỏi.

Này Thiện Nam Tử ! Nếu có Tỳ Khuru, Tỳ Khuru Ni, quốc vương, thái tử, đại thần, tể tướng, tam công, trăm quan, vạn dân, thứ nhân...hành điều Hiếu Từ đều nên vì cha mẹ hiện tại với cha mẹ bảy đời vào ngày 15 tháng 7, ngày vui vẻ của Phật, ngày Tự Tứ của chư Tăng...nguyện xin liền khiến cho cha mẹ hiện tại được sống đến trăm năm không có bệnh tật, không có tất cả tai vạ khổ não...cho đến cha mẹ bảy đời được lìa khỏi nỗi khổ của Quý đỏi, được sinh trong cõi Trời Người được Phước vui không cùng tận”

Đức Phật bảo: “Các kẻ trai lành, người nữ thiện là Đệ Tử của Phật thì nên Hiếu Thuận, nên trong mỗi một niệm thường nhớ đến cha mẹ, cúng dường cho đến cha mẹ bảy đời. Mỗi một năm, vào ngày 15 tháng 7 thường dùng Hiếu Thuận, yêu thương nhớ nghĩ đến cha mẹ đã sinh ra Ta cho đến cha mẹ bảy đời...vì họ làm **Vu Lan Bồn** (Ullambana) cúng Thí Đức Phật với chư Tăng để báo đáp Ân thương yêu nuôi dưỡng của cha mẹ. Vậy thì tất cả Đệ Tử của Phật cần phải phụng trì Pháp này”

Khi ấy Mục Liên, bốn nhóm Đệ Tử nghe điều Phật đã nói đều vui vẻ, phụng hành.

PHẬT NÓI KINH VU LAN BỒN (Hết)

14/02/2011